

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XI. Fuga & magicae artes Licinii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Φυγή Λικίνιου ἐξ ὀπιστίας.

Επι τούτοις ὁ τέτων δεσάρχων, ἐπειδὴ τῆς
 πατρῴων οἰκείων βοήθειας στερηθέντα συ-
 νιδεν ἑαυτὸν, φρεσὸν τ' ἦν αὐτῷ τὸ πλῆθος
 ἠστυελεμένης αὐτῶν στρατείας τε καὶ συμμα-
 χίας. ἠτε τῶν ἁπλοῦς Θεῶν ἐλπίς τὸ μὴδὲν πεί-
 ραι δὴν εἶχε. τῶν καὶ δρασμον αἰχίσιον
 ἔπειθεν. Φεύγων δ' ἤτα διέδραμεν, ὡς ἀσφα-
 λῆτ' ἐγίνετο. Ἐθεοφιλέας μὴ καὶ πόδας διώ-
 κων τοῖς οἰκείοις ἐκελευσθη, ὡς ἀντύχοι
 Σωτηρίας ὁ Φεύγων. ἠλπίξε γάρ ποτε αὐτὸν Β
 σωματώδηρον οἰκακῶν ἀνείη, λῆξαι μὲν τῆς
 μακροῦς θρασυτήτος. Ἐπὶ τὸν κρίσιονα δὲ
 λογισμὸν μεταβαλέσθαι τὴν γνώμην. ἀλλ' ὁ
 μὲν Φιλανθρωπίας ὑπέβλη τὰ ταῦτα διανοεῖ-
 σθαι, ἀνεξικακῶν τε ἠθέλε, καὶ νέμεν τὰ μὴ ἀξίω
 συγνώμην. ὁ δ' ἐκ ἀπέχετο μοχθηρίας κα-
 καὶ δ' ἐπὶ κακοῖς Σωτηρίων, χειρόνων ἠπείθετο τολ-
 μημάτων καὶ δὴ πάλιν γοητῶν κακοτέχνους
 ἠπτηδεύμασιν ἐλχερῶν ἐθροισυδίῳ ἡ δὲ
 καὶ ἐπ' αὐτῷ, ὡς ἀρα ὁ Θεὸς ἐσκήλησε τὴν
 καρδίαν αὐτῶ, παλαιῶ τυραννῶ ὡσαύτη
 τῶς φάται.

A

CAPUT XI.

Fuga & magice artes Licinii.

Illorum vero Princeps, cum se mini-
 strorum suorum auxilio destitutum
 esse, & quas collegerat copias tam mili-
 tum quam auxiliarium, omnes evanuis-
 se cerneret; spemque in Diis quos cole-
 bat prorsus inanem esse res ipsa convin-
 ceret, fugam turpissimam inivit. Atque
 hoc modo elapsus, semet discrimine ex-
 emit: cum Imperator Dei amantissimus,
 suos confestim sequi & fugientis
 terga premere noluisse; quo scilicet
 fugiens posset evadere. Sperabat enim
 fore ut Licinius cognito tandem rerum
 suarum infelicissimo statu, à pristina au-
 dacia atque infania discederet, & ad sa-
 niozem mentem rediret. Verum Con-
 stantinus quidem pro eximia qua præ-
 ditus erat humanitate, hæc ita existima-
 bat: & injurias patienter ferre, ac licet
 non merenti veniam dare, in animum
 induxerat. At Licinius tantum abest ut
 à pristina improbitate destiterit: quin
 potius mala malis exaggerans, pejora
 in dies aggrediebatur. Quinciam ad
 magorum detestandas artes denuo
 confugiens, efferrè insolentius cepit.
 Ac de illo idem merito dici poterat
 quod de vetere illo tyranno; cor scilicet
 ipsius à Deo induratum fuisse.

C

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

Ὅπως Κωνσταντῖνος ἐν σκηνῇ προσευχόμενος ἐνείκα.

Ἀλλ' ὁ μὲν τοῖς τοῖς ἐμπλέκων ἑαυτὸν, καὶ
 βαρῶν ἀπωλείας ὡθεὶ βασιλεὺς
 δὲ ἐπὶ ἑώρα δεινῆρας αὐτῶ δειδῶ πολέμου
 ἀποτάξας, τῷ αὐτῶ σωτήρι τὴν χολὴν ἀνε-
 τίθε. Ἐμὲν εὐσεβῶς τὴν σκηνὴν ἐκτός καὶ πορ-
 ρωτάτω πηξάμνος ἀγνή δ' ἐν αὐτοῖς χρωμέ-
 νος καὶ καθαρὰ διαίτη, τῷ τε Θεῷ τὰς ἐν-
 χυὰς ἀπαίδες, καὶ αὐτὸν ἐκείνον τὸν πα-
 λαιὸν τῷ Θεῷ προσφῆτην. ὃν τῆς παρεμβο-
 λῆς ἐκτός πηξάσθαι τὴν σκηνὴν, τὰ θεῖα
 πιστέλια λόγια. προσεκαρτέρεν δὲ αὐτῶ
 βραχεῖς, οἱ πίσει καὶ θεοσεβείας εὐνοία παρ'
 αὐτῶ δεδουκίμαστοί. τῶ δ' αὐτῶ σὺν-
 ἦς ἦν πράπειν, καὶ εἴποτε ἀλλοτε ὡσαύτα
 ἐν πολέμῳ ὡσημάτο συμβαλεῖν. βραδύς
 μὲν γὰρ ἦν δι' ἀσφάλειαν. Θεὸς δ' ἔβλη πάν-
 τα πρᾶττειν ἠέξει. Ἐπὶ χολῆς δ' τῷ αὐτῶ
 Θεῷ τὰς ἰκετηρίας ποιόμενος, πάντως περὶ
 καὶ

D

CAPUT XII.

Quomodo Constantinus orans in tabernaculo, victoriam adeptus est.

Licinius igitur hujusmodi scelerum
 vinculis sese ipse constringens, in
 exitii barathrum precipitè dedit. Con-
 stantinus vero cum altero prælio sibi
 opus esse cerneret, Servatoris sui cultui
 diligenter vacavit. Et crucis quidem ta-
 bernaculum fixit extra castra: ubi purè
 & castè degens, preces ad ðeum funde-
 bat; exemplo veteris illius Prophetæ,
 quem extra castra tabernaculum cõsti-
 tuisse divina testantur oracula. Aderant
 autem assidui unà cum ipso pauci qui-
 dam, fidei, pietatis ac benevolentie pro-
 bè compertæ. Atque id semper facere
 consueverat, quotiescumque certamen
 esset initurus. Neq; enim præceps erat,
 quippe qui tutiora semper eligeret. Ad-
 hæc Dei consilio cuncta gerere solitus
 erat. Porro cum sedulo atque impensè
 Deo suo supplicaret, semper Deus ei
 presentiam suam exhibere dignatus est.

LII